

अथ

अथ

अथ

चित्रामष्टापदाकारं वरनारीगणैर्युतं ।
 सर्व्वरत्नसमाकीर्णं विमानमहेश्वरीभित्तां ॥
 गृहगङ्गाविच्छिन्नां समभूमौ निवेशितां ।
 प्राणितखड्गसम्पूणां भित्तुकाण्डरसोदकां ॥
 दुन्दुभीभिर्मन्दैश्च वीणाभिः पङ्कजैश्च ।
 नादितां भृशमवर्णं पृथिव्यां तामनुत्तमां ॥
 विमानमिव सिद्धानां तपसाधिगतं दिवि ।
 सुनिवेशितवेष्टान्तां नरोत्तमसमाहतां ॥
 ये च बाणैर्न विध्यन्ति विविक्तमपरापरं ।
 शब्दबेध्यं विततं बहुहस्ता विशारदाः ॥
 सिंह्याघ्रवराहाणां मत्तानां नदां वने ।
 हनारो निशितैः शूलैर्बलाद्वाङ्मनैरपि ॥
 तादृशानां सहस्रैस्तमभिपूयां महारथैः ।
 पुरीमावासयामास राजा दशरथस्तदा ॥
 तामभिमुखं गुरुवद्विराहतां
 दिशोत्तमैर्बद्धदङ्गुलपारगैः ।
 सहस्रैः सत्वरैर्महात्मभि-
 र्महर्षिकण्यैश्च विभिन्नेषु केवलैः ॥
 इत्यार्षे रामायणे वाल्मीकीये बालकाण्डे पञ्चमः
 सर्गः ॥ * ॥
 “तस्यां पृथ्वाययोध्यायां वेदवित् सर्व्वसंग्रहः ।
 दीर्घदर्शी महातेजाः पौरजानपदप्रियः ॥
 इत्याकृषामतिरथो यज्वा धर्मपरो वशी ।
 महर्षिकन्धो राजर्षिस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥
 बलवानिहृताभिजो भिन्नवान् विजितेन्द्रियः ।
 धनैश्च सङ्घैश्चान्यैः शक्यैश्च यथोपमः ॥
 यथा मनुर्महतेजा लोकस्य परिरक्षिता ।
 तथा दशरथो राजा लोकस्य परिरक्षिता ॥
 तेन सत्याभिसन्धेन त्रिवर्गमनुतिष्ठता ।
 पाणिता सा पुरी श्रेष्ठा इन्द्रैर्वामरावती ॥
 तस्मिन् पुरवरे हृष्टा धर्मात्मानो बद्धश्रुताः ।
 नरास्तुष्टा धनैः स्त्रैः सैरनुव्याः सत्यवादिनः ॥
 नाप्यसन्निधयः कश्चित्तदा तस्मिन् पुरोत्तमे ।
 कुटुम्बो यो ह्यसिद्धार्थोऽगवाञ्चधनधान्यवान् ॥
 कामो वा न कदर्थो वा नृशंसः पुरुषः कश्चित् ।
 द्रष्टुं शक्यमयोध्यायां नाविद्वान् च नास्तिकः ॥
 सुर्व्वं वराश्च नार्थश्च धर्मश्रीलाः सुसंयताः ।
 सुदिताः श्रीलक्ष्मणाभ्यां महर्षय इवामलाः ॥
 नाकुण्डली नासुकुटी नाखग्वी नाप्यभोगवान् ।
 नाम्दृष्टो न न लिप्ताङ्गो नासुगन्धश्च विद्यते ॥
 नाम्दृष्टभोजी नादाता नाप्यनङ्गदण्डिष्ठाष्टकः ।
 नाहस्ताभरणो वापि दृश्यते नाप्यनात्मवान् ॥
 नानाहिताभिर्नायज्वा न क्षुप्तो वा न तत्क्षरः ।
 कश्चिदासीदयोध्यायां न चाटनो न सङ्गरः ॥
 स्वकर्मनिरता निर्व्वं ब्राह्मणा विजितेन्द्रियाः ।
 दानाध्ययनश्रीलाश्च संयताश्च प्रतिग्रहे ॥
 नास्तिको नादतो वापि न कश्चिद्वज्रश्रुतः ।
 नाख्यको न चाशक्तो नाविद्वान् विद्यते कश्चित् ॥
 नाबद्धकृविदक्षान्ति नात्रतो नासहस्रदः ।
 न दीनः क्षिप्रचित्तो वा व्यथितो वापि कश्चन ॥
 कश्चिन्नरो वा नारी वा नाश्रीमाज्ञाप्यरूपवान् ।
 द्रष्टुं शक्यमयोध्यायां नापि राजन्यभक्तिमान् ॥

वर्णैर्व्याचर्युर्ध्वं देवतातिथिपूजकाः ।
 कृतञ्चाश्च वदात्याश्च मूरा विक्रमसंयुताः ॥
 दीर्घायुषो नराः सर्व्वे धर्म सत्यश्च संश्रिताः ।
 सहिताः पुत्रपौत्रैश्च निर्व्वं स्त्रीभिः पुरोत्तमे ॥
 क्षत्रं ब्रह्ममुखं चासीद्वैश्याः क्षत्रमनुव्रताः ।
 मूढाः स्वकर्मनिरतास्त्रीन् वगैरनुपचारिणः ॥
 सा तेनेत्वाकुणाद्येन पुरी सुपरिरक्षिता ।
 यथा पुरस्तात्तनुना मानवेन्द्रेण धीमता ॥
 योधानामधिकल्पानां पेयलानामभयिणां ।
 सम्पूणां कृतविद्यानां गृहा केशरिणामिव ॥
 काव्योऽविषये जातेर्व्याजैश्च ह्यथोत्तमैः ।
 वनायुजैर्नदीजैश्च पूणां हरिहयोत्तमैः ॥
 विन्ध्यपर्व्वतजैर्मत्तैः पूणां हैमवतैरपि ।
 मदान्वितैरतिवज्रैर्मातङ्गैः पर्व्वतोपमैः ॥
 ऐरवतकुलीनैश्च महापद्मकुलैस्तथा ।
 अन्ननादपि निष्कान्तैर्वामनादपि च द्विपैः ॥
 भद्रैर्मन्त्रैर्मयैश्चैव भद्रमन्त्रमयैस्तथा ।
 भद्रमन्त्रैर्भद्रमयैर्मयैश्चैव सा पुरी ॥
 निर्व्वमत्तैः संदा पूणां नागैरचलसन्निभैः ।
 सा योजने द्वे च भूयः सत्यनामा प्रकाशते ॥
 तां पुरीं स महातेजा राजा दशरथो महान् ।
 शशशः शमिताभिजो नक्षत्राण्यैव चन्द्रमाः ॥
 तां सत्यनामां दृष्टुोरुणांर्णां
 यद्वैर्बलैश्चैव प्रपशोमितां श्रितां ।
 पुरीमयोध्यां नृसहस्रसंकुलां
 शशशः वै शक्रसमो महीपतिः ॥
 इत्यार्षे रामायणे वाल्मीकीये बालकाण्डे षष्ठः
 सर्गः ॥ युद्धायोये चि ॥
 अयोमलं, स्त्री, (अयोमलमिव ।) लौहमलं ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ लोहार गु इति भाषा ।
 तत्पर्यायः । मयूरं २ लौहकिट्टं ३ । तस्य गुणाः ।
 “शतोर्द्धसुतमं किट्टं मध्याक्षाशीतिवर्षकं ।
 अयमं पट्टिवर्षं ततो हीनं विषोपमं ॥
 यत्तौहं यद्गुणं प्रोक्तं तत्किट्टञ्चापि तद्गुणं” ।
 इति वैद्यकं ॥
 (अस्य शोधनमारणं यथा,—
 “दग्ध्वाक्षकाष्ठैर्मलमायसन्तु,
 गोमूत्रनिर्व्वापितमखवारान् ।
 विचूर्ण्य लोहं मधुना चिरेण,
 कुम्भाकृतं पाण्डुरादं निहन्ति” ॥
 इति वैद्यकरसेन्द्रसारसङ्ग्रहः ॥)
 अरं, स्त्री, (इयं चि गच्छत्यनेन, अ + अच् ।) शीघ्रं ।
 चक्राङ्गं । चाकार पाकि इति भाषा । शीघ्रगे
 चि । इति मेदिनी ॥
 अरः, पुं, (अ + अच् ।) जिनानां कालचक्रस्य दाद-
 शशः । स तु स्ववसर्पिण्याः षष्ठभागः । जिना-
 नामष्टादशतोर्ध्वशरः । इति हैमचन्द्रः ॥
 अरकः, पुं, (अ + अकन् ।) शैवालं । इति हारा-
 वली ॥ पर्यटः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अरगवधः, पुं, आरगवधश्च । सौदाणि इति
 ख्यातः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (अस्य गुणादयः
 आरगवधश्च ज्ञेयाः ।)

अरघटः, पुं, (अरं शीघ्रं घटते चाल्यतेऽसौ, अर +
 घट् + अच् ।) महाकूपः । इत्यमरजटाधरी ॥ (कूपान्
 जलनिःसारणार्थं घटीयन्तमेदः । कूपोपरिनिबद्ध-
 जलोत्तोलककाष्ठभेदः । “स कदाचिदायदैरुदे-
 जितोऽरघट्टघाटिकाभावाच्च कूपान् क्रमेण नि-
 ष्क्रान्तः” । इति पञ्चतन्त्रे ॥)
 अरघट्टकः, पुं, (अरघट्ट + स्वार्थे कन् ।) महाकूपः ।
 तत्पर्यायः । पादावर्तः २ । इति हैमचन्द्रः ॥
 अरजाः, [स्] स्त्री, (रन्ज + असन्, नलोपः नञ्-
 समासः ।) कन्या । कुमारी । इति हैमचन्द्रः ॥
 रजोगुणरहिते चि ॥ (निर्मलः । धौतः । परि-
 कृतः ।)
 अरटुः, पुं, (अरं शीघ्रं अटति, अट् + उन् ।) अर-
 लुटः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥
 अरणिः, पुं, (अ + अणि ।) गणिकारिकाश्च ।
 इति मेदिनी । सूर्यः । इति काशीखण्डं ॥
 अरणिः, पुं, स्त्री, (अ + अणि ।) निमेषादाह ।
 अग्निसाधनीभूतकाष्ठं । धर्मशूराग्निजनककाष्ठं ।
 इत्यमरः ॥ (अग्निमज्जनकाष्ठं । अग्न्यादनाय
 यत्काष्ठं काष्ठान्तरेण दृश्यते तदरणिनामकं काष्ठं ।
 “विषत्तवचोऽरणिमज्जनोत्थः
 प्रतापवहेरिव धूमलोत्थः” ।
 इति धनञ्जयविजयव्यायोगे ।)
 अरणी, स्त्री, अरणिः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 (“विधिना मन्त्रयुक्तेन कृत्वाऽपि मथिताऽपि च ।
 प्रयच्छति फलं भूमिररणीव ऊताशनम्” ॥
 इति पञ्चतन्त्रे ॥)
 अरणीकेतुः, पुं, (अरणी केतुरस्य सः ।) अग्निमज्ज-
 लः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 अरखं, स्त्री, (अर्थते मृगैः, अ गतौ, अर्चनेति
 अन्त्यः ।) वनं । इत्यमरः ॥ (मोक्षप्रदं दण्ड-
 कादिकं नवारणं । यदुक्तं,—
 “दण्डकं सैववारणं जम्बुमारगं च पुष्करं ।
 उत्पलावर्तकारणं नैमिषं कुण्डजाङ्गलं ॥
 हिमवान्धुदक्षैव नवारणं विमुक्तिदं” ॥)
 अरखः, पुं, कट्फलश्च । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 (खनामख्यातो रैवतस्य मनोः पुत्रः । यदुक्तं
 हरिवंशे,—
 “अरखश्च प्रकाशश्च निर्मोहः सत्यवान् क्षती ।
 रैवतस्य मनोः पुत्राः पञ्चमसैतदन्तरं” ॥)
 अरखकदली, स्त्री, (अरखस्यैव कदली, षष्ठीतत्-
 पुरुषः ।) गिरिकदली । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (वनकदली । इयं यामादौ न जायते ।)
 अरखकापीसी, स्त्री, (अरखे कापीसी, समभी-
 तत्पुरुषः ।) वनकापीसी । तत्पर्यायः । वनजा २
 भारद्वाजी ३ वनोद्भवा ४ । अस्या गुणाः ।
 हिमालं । कृत्वा । ब्रह्मशस्त्रक्षतनाशित्वश्च ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 अरखकुलत्थिका, स्त्री, (अरखस्य कुलत्थिका, षष्ठी-
 तत्पुरुषः ।) कुलत्थिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ वन-
 कुलथी इति भाषा ।
 अरखकुसुमाः, पुं, (अरखस्य कुसुमाः, षष्ठीतत्-